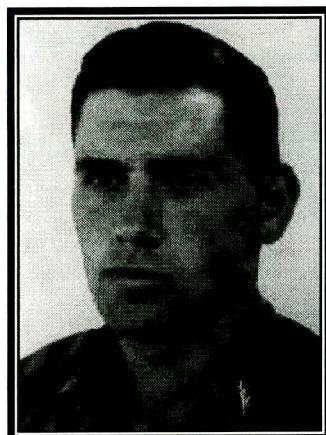

סרן ישראל כהן ז"ל

בן נחמה ושמואל-יצחק
נולד בירושלים
בתאריך א' באדר ב' תש"ו, 3/3/1946
התגורר בירושלים
התגייס בינואר 1964
שרת בחיל הנח"ל
נפל במלחמת ששת הימים, בסיני
בתאריך כ"ז באייר תשכ"ז, 6/6/1967
נקבר בהר הרצל

אזור: ב חלקה: 11 שורה: 1 קבר: 7

בן 21 בנפלו

קורות חיים

בן שמואל-יצחק ונחמה. נולד אור ליום א' באדר ב' תש"ו (3.3.1946) בירושלים. ההורים - דור רביעי בארץ. אחרי שסיים את לימודיו בבית הספר היסודי "עוזיאל" למד שנתיים בישיבה התיכונית "נתיב מאור" של "בני עקיבא" בירושלים ואת השנה השלישית והרביעית בבית הספר למורים על שם ליפשיץ. השתייך לתנועת "בני עקיבא". צעיר תוסס היה והגיע דרך תנועת "בני עקיבא" לנח"ל בגרעין עלומים, כי עוד בהיותו תלמיד דיבר על הנח"ל בהערצה רבה. מטבעו היה רודף צדק, הולך למישרים ומתווכח אפילו עם הוריו כשדעתם לא היתה ניראית לו. פשוט היה ועניו. לא הירבה דברים ושנא התרברבות. אהב חברה אך לא אהב להיות במרכז. מסור ונאמן לחבריו עד אין קץ. כאשר גויס לצה"ל בינואר 1964 נשלח לקורס מ"כ ולאחר שסיים את הקורס בהצטיינות, עבר לקורס קצינים והיה למפקד מחלקה בבית הספר של מ"כ של הנח"ל. כאשר מפקדיו ראו את כשרונותיו בטפלו בתפקידים מסובכים הציעו לו להיות קצין המבצעים של היחידה - עבודה מעניינת, הכרוכה בהרבה סיורים ונסיעות, אולם עבודה זו לא היתה לפי רוחו. הוא לא נולד להיות קצין מטה ולא אהב את שולחן המשרד. הוא ביקש איפוא לחזור ולהציב אותו כמפקד מחלקה ובינתיים עבר קורס צניחה ותול"רים ועלה בדרגה

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

עד היותו לסגן, ובתפקיד של מפקד פלוגה דאג ישראל גם למזון גופני, וגם למזון רוחני של חייליו. נאמן היה לתפקידו אך לא רק חייל טוב וממושמע היה, כי אם גם מדריך, מנהיג ויוצא לקרב - ולכן אהוב היה על כל פקודיו והיה משפיע על חבריו בשקט הנפשי שלו ובמתינות המזהירה שתרמו רבות ליציבות ולתכליתיות. שנה אחת בערך היה בצבא הקבע לאחר שגמר את שירותו הסדיר. באותה תקופה בשלה בלבו ההחלטה כי בתום השנה ילמד כלכלה באוניברסיטה העברית בירושלים אך מלחמת ששת הימים פרצה. הוא השתתף בעשרות מארבים, נמנה עם חיילי החיפוי באחת מפעולות התגמול האחרונות נגד אנשי אל-פתח, אך לכדי קרב ממש עם האויב הגיע רק במדבר סיני. בקרב שהתחולל באום-כתף שבסיני נפל אור ליום כ"ז באייר תשכ"ז (6.6.1967), הוא היום השני לקרבות, כשהוא חותר לביצוע המשימה של טיהור התעלות והבונקרים; מפקד גדודו כתב להוריו במכתב התנחומים לאחר נפלו: "הוא נפל תוך חתירה לביצוע המשימה, תוך דבקות במטרה ובאומץ רב". הובא לקבורה בבית הקברות הצבאי לשעת חירום בבארי ולאחר זמן הועבר למנוחת עולמים בבית הקברות הצבאי שעל הר הרצל בירושלים. לאחר נפלו הועלה לדרגת סרן. שמו הונצח בספר "מלחמת ארבעת הימים" שהוצא על ידי פיקוד הדרום. זכרו הועלה יחד עם שאר אנשי הפלוגה שנפלו באום כתף בחוברת הפנימית "יד לנופלים" שהוציאה הפלוגה, וכן בחוברת "החטיבה במלחמת ששת הימים". עמודים מספר הוקדשו לו בספר "נח"ל נגב במערכה".